

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod – United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

VOL.CXXV.

SEPTEMBER – OCTOBER 2024

NO. 9–10

IN THIS ISSUE

Status Quo versus Progress –Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai.....	2
Made in the Image of God –Rev. Dr. David B. Bowman.....	3
Secured in God's Love –Rev. Dr. David B. Bowman.....	4
Church News, Woodbridge, NJ church –Cindy Torok.....	4
Seeking/Saving the Lost –Rt. Rev. Louis Medgyesi †.....	5
Mission Trip to Kárpátalja, Ukraine –Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai.....	7
Status quo kontra progresszió –Ft. dr. Krasznai Csaba.....	9
Beszámoló, Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon –Katkó Andrea, igazgató.....	10
Kárpátaljai missziói látogatás –Ft. dr. Krasznai Csaba.....	11
Beszámoló az amerikai szolgálatomról –Berkes Csanád, teológiai hallgató.....	15
Calvin Synod Homeland and Overseas Mission..	17
Hirdetések:	
GBU District 3000.....	18
Bethlen Communities.....	19
William Penn Association.....	20

***“The righteous will live
by faith”
(Romans 1:17 NIV)***

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod - United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR
REFORMÁTUSOK LAPJA

Volume CXXV.

SEPTEMBER – OCTOBER 2024

NO.9–10

Official Organ of the Calvin Synod
United Church of Christ – Founded in 1900

CALVIN SYNOD HERALD (ISSN 0161-6900)

is published bi-monthly

\$15.00/year for individual subscriptions;

\$10.00/year for groups.

Please make checks payable to the Calvin Synod Herald

Editor in Chief: Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai, Bishop

14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146

Tel.: 440-786-7272 ext.13 • Email: calvinsynod1939@gmail.com

Co-Editor: Rev. Stefan M. Torok

94 N. James Street • Woodbridge, NJ 07095-2919

Tel.: 732-634-1751 • Email: revtorok@comcast.net

Interim Hungarian Editor: Rev. Stefan M. Torok

Newsletters prepared by:

Beata Krasznai

Email: calvinsynod1939@gmail.com

Newsletters printed by:

Novex Systems LLC

216-351-4444

Periodicals postage paid at Cuyahoga Falls, OH:

CALVIN SYNOD HERALD

14530 Alexander Road,

Walton Hills, OH 44146

Manuscripts and photographs are not preserved or returned

Send all correspondence to the Editor.

The views and opinions of the writers are their own and do not necessarily represent the position of the magazine or Calvin Synod.

CALVIN SYNOD HEADQUARTERS:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai

14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146

Tel.: 440-786-7272 ext.13

Email: calvinsynod1939@gmail.com

OFFICIAL COMMUNICATIONS

Pastoral Vacancy Announcements:
Hungarian Reformed Church, Passaic, NJ
Calvin Reformed Church, Norwalk, CT

Please contact the Bishop's office

The proper procedure is for all interested ministers to send their completed PROFILE (as provided by the United Church of Christ) to the Bishop's office:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai

14530 Alexander Road

Walton Hills, OH 44146

Tel.: 440-786-7272 ext.13 • calvinsynod1939@gmail.com

Status Quo versus Progress Reformation Day Sermon

Scripture reading: Exodus 3:1-12

Text: “And we all, who with unveiled faces contemplate the Lord’s glory, are being transformed into his image with ever-increasing glory, which comes from the Lord, who is the Spirit” (2Corinthians 3:18 NIV).

Dear Calvin Synod Congregations,
Dear Brothers and Sisters in Christ,

Status Quo versus Progress is the title of the sermon. *Status quo* is a Latin phrase, meaning the existing state of affairs, basically keeping the existing order of things in our lives without changes, progress, and steps forward. However, life without progress and changes does not work, although we want it so desperately to live in *status quo*.

In the Scripture reading we find a story about Moses who stepped on a totally new way, he made progress that brought a huge change in his and his people’s lives. In the story we find that many years passed since Moses fled from Egypt. He felt shame and loneliness in his heart. He settled down in the land of Midian, found a wife, then he had children, and was tending the flock of his father-in-law. Each day Moses led the flock on the same way, back and forth. It was safe and secure for him, he followed the rules of status quo. He knew the good old Hungarian saying, “*Don’t give up the well known way for the untrodden.*”

One day, however, when he was tending the flock of his father-in-law, “*he led the flock to the far side of the wilderness and came to Horeb, the mountain of God*” (Exodus 3:1). He saw there something that was awesome, marvelous, and unbelievable, and that changed his life forever. The angel of the LORD appeared to him in flames of fire from within a bush, and God Himself spoke to him from the fire. From that day on Moses’ life was completely changed. God called and chose him to bring the people of Israel out of the enslavement of Egypt. However, it was not an easy process.

I know that many times it is easier to keep and fall back to what is familiar and comfortable for us, to the things we got used to. It is not easy to make changes, to make a step forward, start something new, to make progress in our lives. Additionally, we like to protect and justify that the things we got used to

are better in our personal lives, at work, and even in the church's life. However, God encourages us to have and make progress in our lives instead of to just sticking always to our current state of things.

Charles F. Stanley, American Southern Baptist pastor and president of In Touch Ministries, said this, *"What does God see when He looks at your life? Well, He sees far more than you see. We see ourselves as an unfinished product. We see ourselves, for example if it were a portrait, as being unfinished. When God looks at you, He not only sees you as you are, but beyond that, He sees what you can be, and what you will be: a person of worth and great promise."*¹

This world is constantly changing around us, but still we like the existing state of things. Yes, we feel secure with things that we got used to, because we know how they work and operate. However, if they become obstacles, "retraction forces" in Christ's leading, then we will not make any progress in life. Jesus wants to lead us to what we can and should become, and He wants something else than what we imagined and thought. The bottom line is, the Lord wants progress in our lives.

In the course of their conversation at a dinner party, Albert Einstein's young neighbor asked the white-haired scientist, "What are you actually by profession?"

"I devote myself to the study of physics," Einstein replied.

The girl looked at him in astonishment. "You mean to say you study physics at your age?" she exclaimed. "I finished mine a year ago."²

There is a Hungarian saying: *"A good priest learns until his death."* It means that we should never stop learning, growing, taking the next step in life, making progress, actually one step at a time.

Craig Groeschel, pastor of Life Church in Edmond, Oklahoma, writes this in his book, *The Power to Change: "Just keep moving forward... You are walking, not running. Paul did not say we run with the Spirit. We walk in the Spirit."*³ God is a God of progress He does things in our lives gradually, and not how we do many times that we are running around like a headless chicken, aimlessly, without plans. However, God has a plan for you and with you, and **you are a master piece in progress in His loving hand.**

Jesus Christ encourages you to not let fear and worry be in you when He calls you to make progress, to move forward, when He wants to accomplish something important through you, because He finds you capable of fulfilling His plan as a great instrument in His mighty hand. Let the leading power of the Holy

Spirit guide you on the way of progress in the Lord Jesus Christ. Amen!

Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai

Source:

¹<https://www.intouch.org/read/articles/you-are-a-work-in-progress>, "You Are God's Masterpiece"

²<https://www.sermonillustrations.com/a-z/p/progress.htm>

³Craig Groeschel: *The Power to Change*. Zondervan Books, 2023, p. 235

Made in the Image of God

For a moment or two please consider the wonder of creation. The opening Word reads, "In the beginning God created..." (Genesis 1:1) That creation includes you and me. "And God created humankind in his own image." (Genesis 1:27) Then look around to see what we have created, for good and ill, given our unique status in the order of creation. Even now as you read this, you and I are creating shared thoughts.

One of the glories of our humanity is the ability to know of our Creator. How do we know? The psalmist says, "The heavens are telling the glory of God." (Psalm 19:1) But when many scientists view space, do they sense the Creator or merely an expanse to explore? The Presbyterian Confession of 1967 reads, "In the beauty and vastness, sublimity and awfulness, order and disorder, the world reflects to the eyes of faith the majesty and mystery of its Creator." (underscoring mine).

The nineteenth century Catholic poet, Gerard Manley Hopkins, in the poem *God's Grandeur*, exults:

"The world is charged with the grandeur of God
It will flame out, like shining from shook foil."

But then Hopkins pauses in dismay and asks,

"Why do men then not reckon his rod...".

Continued on Page 4

Continued from Page 3

That is, why do so many not experience the vision of the Creator in the beauty of the earth and their own capacity to receive it? Does he mean to suggest the vision requires “the eyes of faith?”

We hear Jesus advise us to “consider the lilies of the field, how they grow, they neither toil nor spin.” (Mathew 6:27) May God give us the grace to “smell the roses,” but even more deeply to realize God’s love for us in Jesus Christ and to be enabled to sing together, in faith, “Lord of all, to thee we raise, this our sacrifice of praise.” (F. B. Pierpont, 1864.) Amen.

Rev. Dr. David B. Bowman

Secured in God’s Love

The seventeenth century Anglican poet, John Donne, wrote poetic lines expressing anxiety and finding reassurance in the Son. He said,

I have a sin of fear, that when I have spun
my last thread, I shall perish on the shore.
Swear by thyself, that at my death thy Son
Shall shine as he shines now, and heretofore,
And having done that, Thou hast done,
I fear no more.

In scripture we find apostolic assurance to ease our anxiety. We read, “If we confess our sins, God who is faithful and just will forgive us our sins and cleanse us from all unrighteousness.” (1 John 1:9)

In the same vein the apostle Paul writes about the Spirit “bearing witness with our spirits that we are children of God.” (Romans 8:16)

On April 7, 1945, Nazi prisoner Dietrich Bonhoeffer read to fellow inmates, “Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, which according to his abundant mercy hath begotten us again into a lively hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead.” (1 Peter 1:3) Then Gestapo agents opened the door and commanded, “Prisoner

Bonhoeffer, get ready and come with us.”

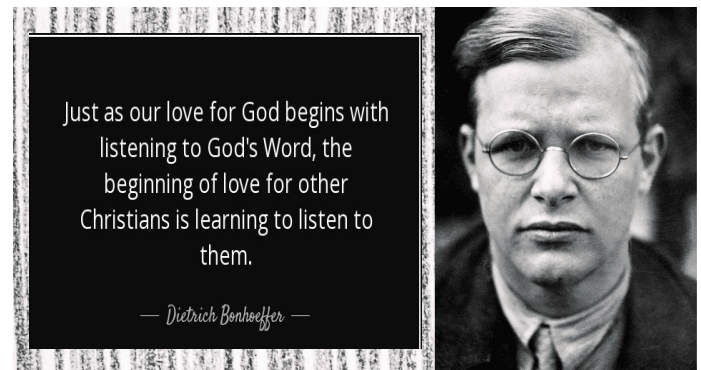
At dawn the next morning he was taken from his cell, ordered to strip, and taken outside to the gallows. The camp doctor later reported what he saw, “In the almost fifty years that I worked as a doctor, I have hardly ever seen a man so submissive to the will of God.”

In a hymn, “By Gracious Powers,” Bonhoeffer had written:

By gracious powers so faithfully protected,
So quietly, so wondrously near,
We live each day in hope, with You beside us
And go with you through every coming year.

Amen.

Rev. Dr. David B. Bowman

Just as our love for God begins with
listening to God's Word, the
beginning of love for other
Christians is learning to listen to
them.

— Dietrich Bonhoeffer —

Church News Calvin Hungarian Reformed Church, Woodridge, NJ

Summer provided us with the opportunities to take care of some much-needed work around the church properties. There were trees that needed to be trimmed, gutters repaired and a new roof for the garage. We send our thanks and appreciation to those instrumental in obtaining the estimates and getting these projects done. Additionally, the lighting fixtures in our Fellowship Hall are being upgraded by Frank Marciniak, whose mother, Audrey, is a member. Frank faithfully brings his mother to church every Sunday. We are grateful for his engineering expertise with our lighting and heating concerns.

As summer winds down, we look forward to our annual church picnic on Sept. 7. The highlight is the szalona fry!

September also brings a baptism of twins, Lucy Kate and George Joseph, children of Sean and Carolyn Latkovich Johnson. Rev. Torok has a

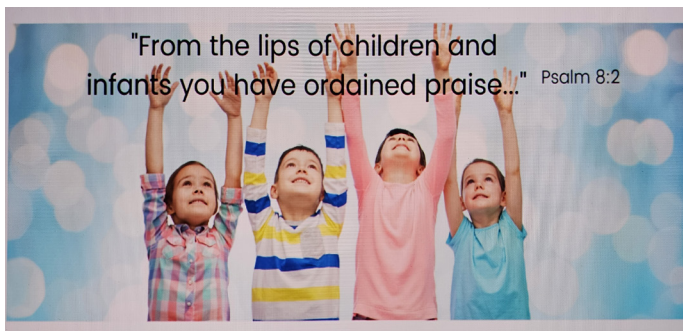
history with the family as he baptized and confirmed Carolyn and her sister, Kate when he was minister in Perth Amboy, NJ. He also officiated at the wedding of Carolyn and Sean and Carolyn's parents, Kim and Donna Kenyon Latkovich. The twins join big sister, Cali Sue who was baptized by Rev. Torok. It truly is a family affair.

Autumn will see us planning a kolbasz sale in October. Also, we will participate in the Boscov's Friends and Family fundraiser where a \$5.00 donation gets one a 25% discount card to use on that special day. Before we know it, the Lorantffy Guild will be making plans for the holiday filled cake sale in December.

Cindy Torok

*Left to right:
Lucy Kate, Big Sister Cali Sue, and George Joseph*

Seeking/Saving the Lost

Luke 15:1-10

The text of today's message is based on the gospel of Luke ch, 15 v. 7; "I tell you, that in the same way, there will be more joy in heaven over one sinner who repents than over ninety-nine righteous persons who need no repentance." The same saying is also found, with some emendation in verse 10 of this the gospel.

The 15th chapter of Luke's gospel contains three parables related to each other over the common theme of joy for the repentant sinner. All three parables focus attention on the love of God for finding a lost sheep, a lost coin, and a prodigal son. We focused on the last parable to mark the conclusion of Lent that demonstrated God's love for a wayward son. The stories point to the intentional determination of the divine Creator for searching out and accepting lost humanity into His eternal fellowship. They represent a picture of Jesus' ministry to reclaim those who either unintentionally, accidentally, or deliberately became estranged and/or have a mix of these conditions.

These three-parables dovetail into the Fall Feasts of Israel. Their placement into the liturgical cycle for the year is appropriate. Starting with the Feast of Trumpets, a.k.a. Rosh Hashanah (the head of the civil year), marking two days of self-reflection leading to repentance, then followed by Yom Kippur (the Day of Atonement) as the holiest of the three holidays, and concluded by an eight-day celebration of Sukkoth (Feast of Booths/Tabernacles or Ingathering) that "marked the completion of the harvest, and historically commemorated the wanderings in the desert." (*Pictorial Bible Dictionary*, 1975, p. 280) When Jesus went around as an itinerant preacher/rabbi, all these elements of the Jewish festivals can be seen in His salvific work.

But there was and is a problem; the same-old-story of human pride and prejudice rearing its ugly head, especially among the "holier-than-thou" crowd who held themselves aloof from the common people.

They expressed by the sentiment of the "intelligentsia, the crem-de-la crème, and elitists" of society, when they saw some of the unorthodox "rabble" gather to hear Jesus' words. The leading men of the temple and synagogue feared being polluted by those who were known law-breakers. Lest we be accused of dwelling on the past attitudes of misguided souls, we need to acknowledge that these same sentiments are around in our society/family/church

Continued on Page 6

Continued from Page 5

life today as well. Parents should always look-out for the welfare and security of their children. One of these is to exercise due diligence over who and what their children are exposed to and/or associating with. Let's not disparage their sense of caution; to say the least about it, parents mean well, in fact, it is always necessary. Who does not want to shield their kid from bad influences found on social media. It's the natural thing to do. At worst, parental concern can be overbearing and excessive to the point of coddling their child unnecessarily by preventing them to learn from their mistakes in the "school-of-hard-knocks," and thereby turning them into fearful, weak, and indecisive individuals who cannot stand their ground as confident and responsible adults.

The "intelligentsia" in today's lesson may have been mature in knowing right from wrong in accordance to the letter of the law but they were woefully inadequate in the spirit of the law shown in their lack of fairness and common decency toward their fellow man. At one time, such was the Apostle Paul. He mentions his own sense of pride and superiority as a "Pharisee who persecuted the church" (Philippians 3:5) but, by the grace of God, had turned 180° to befriend and protect the church. In fact, he counted himself the foremost sinner of all. "Yet, for this reason I found mercy, so that in me as the foremost, Jesus Christ may demonstrate His perfect patience as an example for those who would believe in Him for eternal life." (I Timothy 1:16) Despite their unworthiness, guilt, and shame, God's relentless love for saving the lost, has continued as it did with the Apostle Paul and all faithful believers throughout the centuries. Thus, we find the imagery of the shepherd's unrelenting persistence a most fitting example, even today.

From past sermons we are well aware of the mannerism of sheep; their habit to wander off, their weakness, and vulnerability to predators. "Human behavior resembles that of sheep, as a farmer once told a city man when he was searching for some stray. 'How do they get lost?' asked the city man. 'They just nibble themselves lost,' the farmer said; 'they keep their heads down, wander from green tuft to another, come to a hole in the fence, and never can find a hole by which to get back again.' The city man said, 'Like people, like every generation of foolish men.'" (*Interpreter's Bible*, vol. 8, p. 265)

We can sense the point that Jesus is making with the shepherd image; He is the good shepherd who came to search for, to find, and save the lost sheep. He saw the milling multitude around Him who, up to this point, had been regarded as low-life individuals

not even deserving the time of day, who had no hope of ever being accepted by their stringent, strident, and prejudiced society, now acceptable in the sight of God on account of faith. At least they recognized their sins and sought to rectify their mistakes while the self-absorbed "intelligentsia" basked in their supposed innocence and remained blind to their guilt.

"The psychiatrist, Dr. Karl Menninger, used to tell the story of a stern-faced plainly dressed man who stood on a street corner in the busy Chicago loop. Most times the man stood rather stiffly and solemnly. Occasionally, however, he would raise one of his long arms and with a stiff, bony finger point at someone and shout 'Guilty.'...Of course it was unpleasant and unnerving to everyone, especially those persons singled out and pronounced guilty. Yet, it surely must have made some passers-by think for a moment. Can't you imagine many of them asking themselves, 'Am I guilty? Is he right?' Dr. Menninger said that one man turned to a companion and asked, 'But how did he know?'" (*Proclaim*, 1992)

Newspaper boys hawking their product used to shout around busy city street corners; "Extra, extra! Read all about it!" I mean, where have you been; living under a rock? Christ came to save sinners by laying down His life so that we may live.

"Christ's love for us is not a general affection, glibly made without meaning, but it is particular; it reaches every one of us." (*Pulpit* v. 16, p. 51) We are all important and precious in God's sight. You and I are worth searching for regardless of our social/economic standing. Both the sheep and the lost coin imagery point to our intrinsic value as human beings, created in God's image, who have the tendency to lose our way, to slip and roll off the straight and narrow path because we are inattentive and clumsy, self-willed and careless with our life and its relationships to God and other people alike. "He who came to save that which was lost is not content with a satisfactory percentage, because everyone is precious in God's sight." (*Interpreters*)

Both parables speak about the reconciliation that God has initiated for the sake of human salvation. God does not spare any effort to search out the wayward sinner. He desires that everyone be saved because that will "make His day" or as the scripture states "there will be joy in heaven." But let's be realistic; there are plenty of families where one member wanders away and follows the siren call of fame and fortune, of glitz and glitter, and becomes estranged from their family; mutual hard feelings and rejection results. Instead of joy, there is sadness in the heart of parents and/or siblings that may last for

years. Regardless of any attempt for reconciliation the initiative is met with rebuff. Why? Because rebellion against God and family needs to run its course. In the mean-time the best course of action is to keep the lines of communication open by avoiding accusations, lecturing, and judging. There's no sense "to cry over spilt milk." There is, however, every good reason to continue the love of Christ through prayer and action for the benefit of the wayward even if it costs us time and effort. Let us remember that the only gospel of love, mercy, and grace that some will ever see, hear, and understand is how Jesus lives in our heart.

So, the parables of seeking the lost sheep and the lost coin represent urgency for the welfare of human life that is worth saving. It's a grand work that Jesus has assigned to us that has eternal rewards. Amen.

Rt. Rev. Louis Medgyesi †

The sermon was delivered on October 16, 2022 at the Hungarian Reformed Church, Fairport Harbor, Ohio

Mission Trip to Transcarpatia (Kárpátalja), Ukraine

On July 18, 2024, I went on a mission trip to Transcarpathia (Kárpátalja) with Sándor Pál, President of the *You May also Help! Supporting Foundation (Te is segíthetsz! Támogató Alapítvány)*. Our first trip was to Mr. Béla Nagy, General Secretary. I gave a hug to Mr. Nagy with great joy and gratitude to God for seeing him. We both have participated several times in the General Convention and Unity Days of the Hungarian Reformed Church in Hungary. I also greeted his lovely wife, Marika Nagy and Rev. László Pál, Pastor of the Reformed Church of Beregrákos.

Mr. Nagy shared with me that he had serious surgeries, but thanks be to God all surgeries were successful and he is now in good health. (I am especially proud of the doctors who did a great job in the Eger Hospital – I was born there.) Then Mr. Nagy talked about the fruitful work he coordinates among the elderly and the needy, which he presented with pictures in the building of the Diaconal Coordination Office of the Subcarpathian Reformed Church District. Additionally, he also told us –which was actually shocking to hear– that the Ukrainian authorities turn off the electricity, so

there is no power in the homes for 8-10 hours. That is why diesel oil generators are needed, which provide uninterrupted power supply. However, it often happens that the electric service is not turned off in the specified time frame, but at a completely different time, and this causes a lot of trouble for everyone.

Left to right: Sándor Pál, Marika Nagy, General Secretary Béla Nagy, and Dr. Csaba Krasznai at the Diaconal Coordination Office of the Subcarpathian Reformed Church District

Our next stop was to visit a Hungarian family. Sándor Pál brought them furniture as a donation. The family just recently came to Transcarpathia, fleeing the war. I was also happy to help in carrying the furniture.

My next visit was with Bishop Sándor Zán Fábán, who welcomed us in the Bishop's Office. The beautifully restored entrance road and the nice building caught my attention.

*Meeting with Bishop Sándor Zán Fábán
Continued on Page 8*

Continued from Page 7

It was shocking to hear from the Bishop how insecure the lives of the Transcarpathian Hungarian men, as well as the pastors are. You never know when the military captures anyone and drag them into war. However, it does not threaten the pastors at this time, according to Bishop; however, it can change at any time. He shared that he has to coordinate a lot with the leaders of the Ukrainian authorities to make things go well. All my respect goes to my fellow Bishop, who not only struggles with his own and his family's daily insecurity, but also carries the "burden" of the Hungarian congregations and the pastors in Transcarpathia.

At the end of our trip, we met Andrea Katkó, director of the Good Samaritan Reformed Children's Home in Nagydobrony. The huge complex was protected by a large fence and an electric metal gate.

The director and her "right hand" Katalin Scsonka, administrator of the children's home, welcomed us with great love and joy. I later found out that Katalin was also a resident of the children's home years ago. She stayed there because she saw the huge need and also knew the system. She wanted to help, to be a blessing in the lives of other girls, and she continues to do so to this day.

I was able to experience that all the helpers and staff treated the children and teenage girls with incredible love and attention. The younger and older girls were respectful. They always greeted us in advance and apologized if necessary. It was amazing to witness all this in the children's home, especially since love and forgiveness, apologies are very much fading away in this world.

Director Katkó gave us a tour, showing us the entire facility. First, we went to a room where there were six girls around 12 years old, and one of them spoke Hungarian. Her name was Angéla and she asked very cute questions. She especially interested in where I came from and what life is like in America. When I asked if she had parents, she said that she did, and that she would be able to visit them when she turned 18. Later, however, the director told me that the girl has no parents, actually the girls make a family up for themselves in order to survive their absence and to soothe themselves mentally. I admit that after hearing this, I was so shocked and speechless for a minutes.

We walked from the building to the playground where four sweet little girls were playing in the sandbox. The director told me that one of the little ones was left by her mother in front of the building of the Child Protective Services, while the other little girl was left in front of another facility. She also said that the third beautiful child has a hole in her heart, and it is a miracle that she is still alive. This was the second time that I was speechless.

From the playground we went into an inner

courtyard where little girls were playing. The director told me about the first little one, who was immediately brought to me, that she was thrown onto the garbage dump by her parents. She couldn't walk or raise her hand, but thanks to the therapy sessions now she can move. I immediately noticed the strange walk of another little girl who had serious neuromuscular disease and other health issues. According to the staff members, it is hard to accurately predict how much time she has left, but unfortunately not much. Then I saw a third little one who was very hyperactive. Her mother used drugs during pregnancy and that was why she acted like this. When I heard all this, I almost started to cry. This was the third time I was speechless.

Then we headed upstairs where the teenage girls lived, who politely greeted us in advance. The director pointed to two young girls, they were sisters, who were raped by their father. Now the father was in prison. Another wonderful girl was forced into prostitution at the age of 11. She was brought into the children's home, perhaps rescued from that situation, by the leaders of the home. This was the fourth and last time I was speechless.

As we continued our walk, in the teenage girls' living area, we heard a beautiful Christian praise song. A girl was singing to the Lord and played a guitar. I recorded it all and at the end I prayed for her and asked God's blessings on her life and encouraged her to continue this ministry, since the Lord will surely use her in praise and worship. The director later told me that she goes to different places and participates in events to serve the Lord. Thanks be to God!

At the end of this kind, loving, although emotionally draining visit, I presented the donation from our Calvin Synod, which the leaders of the home accepted with great joy. "With this support, there will be money for diesel oil for the generators," said the director with great relief and gratitude, so that they don't have to worry about this for a while. After all this, we said goodbye and headed back to Beregsurány full of wonderful experiences and with that spiritual burden from the Lord that we must continue to intercede in prayer for our Transcarpathian Hungarian friends, brothers and sisters, and fellow Hungarian people, and support them financially.

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

A Kálvin Egyházkerület
hivatalos lapja

CALVIN
SYNOD HERALD

Alapítva
1900-ban

125. évfolyam

2024. SZEPTEMBER – OKTÓBER

9–10. szám

Status quo kontra progresszió Reformáció ünnepi igehirdetés

Lekció: 2Mózes 3:1-12

Textus: „*Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.*” (2Korinthus 3:18)

Kedves Kálvin Egyházkerület Gyülekezetei!
Kedves Testvéreim az Úr Krisztusban!

Status quo kontra progresszió az igehirdetés címe. *Status quo* latin kifejezés, mely a jelenlegi állapot fenntartását jelenti. Alapvetően ez a jelenlegi dolgok menetének megtartására vonatkozik az életünkben, bármi változás, előrelépés vagy haladás nélkül. Azonban az élet előrehaladás és változások nélkül nem működik, bár sok esetben eléggé elszántan ragaszkodunk a *status quo*-hoz.

A lekciónban Mózesről olvashatunk egy történetet, aki egy teljesen új utat kezdett. Olyan előrelépés történt számára, ami hatalmas változás hozott nemcsak a saját, hanem az ő népének életében is. A történetben azt találjuk, hogy már jópár év telt el azóta, hogy Mózes elmenekült Egyiptomból. A szívében ott volt a szégyenérzet, az elhagyatottság, és a magány. Midján földjén telepedett le, feleséget talált, gyermekei lettek és apósa juhait terelgette. Minden egyes nap ugyanazon az úton ment oda és vissza. Ez így volt biztonságos, követte a *status quo* szabályait. A jól bevált magyar mondást követte: „*a járt utat a járatlanért el ne hagyj*”.

Azonban egy nap, amikor apósa juhait kivitte olyat tett, amit addig sohasem: „*a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez*” (2Móz.3:1), és ott valami olyat látott,

ami csodálatos és hihetetlen volt, ami kitörölhetetlenné vált az életéből, a szívéből. Az Úr angyala jelent meg neki egy csipkebokor lángjában és Isten maga beszélt hozzá a tűzből. Onnantól kezdve Mózes élete gyökeresen megváltozott. Isten kiválasztotta őt, hogy kihozza Izrael népét az egyiptomi elnyomásból. Azonban ez nem volt olyan egyszerű folyamat.

Tudom, hogy sokkal könnyebb meg- és fenntartani azt, amit ismerünk, ami már oly kényelmes számunkra, amit már megszoktunk. Nem könnyű változtatni dolgokon, megtenni egy lépést egy adott helyzetben, újat kezdeni, haladni az életben. Emellett igyekszünk mindent megtenni azért, hogy igazoljuk és megvédjük azt, ami már jól bevált a személyes életünkben, a munkánkban, sőt még az egyházi életben is. Azonban Isten arra bátorít, hogy legyen előrehaladás, tegyünk meg lépéseket bizonyos dolgokban ahelyett, hogy csak a meglevő helyzetünkhöz ragaszkodnánk.

Charles F. Stanley, baptista lelkipásztor, az In Touch Ministries elnöke egyszer ezt mondta: „*Mit lát Isten, amikor az életedre tekint? Nos, sokkal többet lát, mint te. Mi úgy látjuk magunkat, mint egy befejezetlen produktumot. Úgy látjuk magunkat, mint például egy portré, amit még nem fejeztek be. Amikor Isten rád néz, akkor nem azt látja, aki most vagy, hanem sokkal többet. Ő azt látja, amivé válsz, amivé leszel: egy értékes és igen ígéretes személyt.*”¹

E világ folyamatosan változik körülöttünk, mégis mi a jelenlegi dolgok fenntartását akarjuk. Igen, mert azokkal a dolgokkal érezzük biztonságban magunkat, amiket már megszoktunk, mert tudjuk, hogyan működnek. Azonban, ha mindaz akadállyá válik, visszahúzó erővé lesz Krisztus vezetésében, akkor nem fogunk előre haladni az életben. Jézus arra vezet, akiké válhatunk és kell válnunk. Ő mást akar, mint amit mi sokszor elképzeltünk vagy gondoltunk. A lényeg, hogy az Úr azt akarja, hogy az életben előre haladjunk, folyamatosan.

Egy vacsora alkalmával Albert Einstein ifjú vendége megkérdezte a fehér hajú tudóst, hogy mivel

Folytatás a 10. oldalon

Folytatás a 9. oldalról

foglalkozik, mi a munkája. „Annak szentelem magam, hogy a fizikát tanuljam” –válaszolta Einstein. A fiatal lány megdöbbenve nézett rá. „Ezzel azt akarod mondani, hogy a te korodban még fizikát tanulsz?... Én már azt múlt évben befejeztem.”²

Van egy magyar mondás: „A jó pap holtig tanul.” Ezzel azt is kifejezzük, hogy mindig tanulunk, növekednünk kell. Meg kell tenni a következő lépést az életben, haladnunk kell előre..., valójában csak egy lépést egyszerre.

Craig Groeschel, az Oklahoma állambeli Edmond városában levő Life Church lelkipásztora ezt írja a „The Power to Change” című könyvében: „Csak haladj előre tovább... Járnod kell, nem futnod. *Pál nem azt mondta, hogy szaladj a Lélekkel. A Lélekben járj.*”³ Isten a haladás Istene, aki fokozatosan tesz dolgokat az életünkben, és nem úgy, ahogy mi tesszük oly sokszor, hogy rohángálunk, mint a mérgezett egér, céltalanul és terv nélkül. Istennek azonban terve van veled, **te az Ő folyamatban levő mesterműve vagy az Ő szerető kezében.**

Jézus Krisztus arra biztat, hogy ne engedd, hogy félelem és aggodalom legyen benned, amikor Ő haladásra, előrelépésre hív, amikor valami fontosat akar elvégezni rajtad keresztül, mert téged talál arra alkalmasnak és áldott eszköznek. Engedd, hogy a Szentlélek vezessen téged az előre haladás útján az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.

Ft. dr. Krasznai Csaba

Forrás:

¹<https://www.intouch.org/read/articles/you-are-a-work-in-progress>, “You Are God’s Masterpiece”

²<https://www.sermonillustrations.com/a-z/p/progress.htm>

³Craig Groeschel: The Power to Change. Zondervan Books, 2023, 235.o.

PROGRESSZIÓ

kontra

Beszámoló

Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon, Kárpátalja

A gyermekotthon elsősorban a gyermekek testi ellátását végzi, ezen kívül az iskoláztatását és lelki fejlődését biztosítja. Igyekszünk azon sérültek számára, akik itt élnek, a gyermekkor betöltve, olyan feladatot biztosítani, amit elvégezve teljes értékű életet képesek élni. Támogatjuk mindazok életét, akiknek sikerült saját családot alapítaniuk. Illetve nyomon követjük mindazok életét, akik kikerültek az intézményből.

Az Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon 1996 óta működik Kárpátalján. Az intézmény fő feladata az árva-, félárva, elhagyott gyermekek ápolása, nevelése, lelki és szellemi oktatása. Az otthont a Kárpátaljai Református Egyházkerület és holland segélyszervezetek alapították sérült leánygyermek számára. 2017 óta alapítványi formába működik. Különböző pályázatokból, alapítványi támogatásból és adományokból működik, az ukrán állam semmivel nem járul hozzá a fenntartásához.

Az eleinte sérült otthonból mára Kárpátalja egyik legnagyobb klasszikus értelemben vett árvaháza lett. Átlagosan száz lakóval. A legkisebbek egy évesen vagy néhány hónapos korban kerülnek be. Itt kezdjük az ovit, aztán különböző általános és szakközépiskolákban, majd pedig felsőoktatási intézményekben tanulnak. A tanulás nehézségeivel küzdő ill. sérült gyerekek számára speciális oktatást biztosít az intézmény.

A lányok kivétel nélkül megélték valamilyen tragédiát, naponta megélik a szülő nélküli lét nehézségeit. A családot nem pótolhatjuk, de mindent megteszünk, hogy ellássuk, fejlesszük őket és visszahozzuk a sokszor teljesen elveszett gyermekkorukat. Elsődleges az egészségügyi ellátásuk, sokan alultápláltak, elhanyagolt állapotban érkeznek. Sokszor itt tanulnak meg enni, naponta rendszeresen egészséges főtt ételt otthon nem kaptak. Fel kell mérni az állapotukat, több esetben komoly diagnózisok is születnek, ami után megkezdhetjük a kezelést. Heti szinten laborok, különböző klinikák és kórházak rendszeres látogatói vagyunk. Sajnos az egészségügyi ellátás nagyon költséges és sok esetben a szakorvosok csak magánrendelőben elérhetőek. Évente 3-4 műtetre kerül sor.

A lányok nevelését nevelőnők végzik, korosztálytól függően 6-an laknak egy szobában

13 éves korig. A kamaszok külön részben 3-asával foglalnak el szobákat. Minden lakószobának van saját osztályterme, a kisebbeknek játszóterem, sportszoba és közösségi termek állnak a rendelkezésükre.

A covid és háború miatt lassan 5 éve nem igazán hagyjuk el az udvart. Nyaranta a táborokat helyben szervezzük. Néhány kirándulásra azért sor kerül. A tanulás mellett a lányok különböző művészeti ágakkal foglalkoznak, van zene, ének és táncoktatás. Ezen kívül sokat sportolunk. A helyi református gyülekezetbe járunk alkalmakra és istentiszteletekre.

Az élet nálunk a háború előtt sem volt egyszerű, azóta csak bonyolultabb lett. Rengeteg nehézséggel kell megküzdünk nap mint nap. Sokan elmenekültek. Akik maradtak, főleg a férfi munkatársaink bujkálni kényszerülnek. Sokan több, mint két éve nem hagyták el a települést. A lányok szállításában ez hatalmas gondot okoz. A félelem általános közhangulattá vált, a legtöbb, amit tehetünk, hogy a gyermekeinket biztonságban tartjuk. Hála az Úrnak fegyveres konfliktus eddig nem volt. Rendszerese az áramkimaradások, amit egy nagy teljesítményű áramfejlesztővel oldunk meg, hiszen sem főzni, sem pedig mosni nem tudnák. Átlagosan napi 10-12 órát nincs villamos áram. Ez hatalmas költséggel jár. Az élelmiszer beszerzés kisebb fennakadásokkal, de működik. Van az otthonnak kis farmgazdasága, ahol sertést és baromfit tenyésztünk a lányok ellátására, kisebb földterület művelésével. Korábban a farmgazdaság jelentősen nagyobb volt, de munkaerő hiányában jelenleg épphogy működik.

A helyzet nem látszik javulni, így is több gyereket fogadunk be, mint azelőtt, az állami internátusok egy részét megszüntették, vagy nem tudják fenntartani. Hatalmas szükség van most az intézményünkre. Nagyon sok gyerek marad az utcán, akiknek a szüleik elmenekültek a háború elől.

Ahogy eddig, ebben a helyzetben is Isten kegyelmére bízunk az életünket és a szolgálatunkat. Minden gyermek egy csoda és hálásak vagyunk az Úrnak, hogy a fejlődésük láttán mi is ennek a csodának a részesei lehetünk.

*Katkó Andrea
igazgató*

Cím: 120 Chongor Str., Velyka Dobrony, Uzhgorod Distr., Transcarpathia, Ukraine UA-89463

Telefonszám: +380 312 714 397

E-mail: refsama@gmail.com

Facebook:

https://www.facebook.com/refsama/?locale=hu_HU

Kárpátaljai missziói látogatás

2024. július 18-án missziói látogatást tettem Kárpátaljára Pál Sándorral, a **Te is segíthetsz! Támogató Alapítvány** kuratóriumi elnökével. Az első utunk Nagy Béla főjegyző úrhoz vezetett. Örömmel és Isten iránti hálával öleltem meg Béla bácsit, akivel már többször vettünk részt együtt a Generális Konvent alkalmain és a Egységnapokon, valamint üdvözölhettem kedves feleségét, Nagy Marikát és a Beregrákosi Református Gyülekezet lelkipásztorát, Nt. Pál Lászlót.

balról-jobbra: Nt. Pál László, Pál Sándor, Nagy Marika, Nagy Béla főjegyző és dr. Krasznai Csaba

Béla bácsi elmondta, hogy komoly műtéten esett át, de hála legyen az Úrnak, hogy minden műtét jól sikerült és jó egészségnek örvend. (Különösen büszke vagyok az egri kórház –én ott születtem– orvosaira, akik remek munkát végeztek.) Ezután Béla bácsi beszélt az idősek, rászorulóknak között végzett gyümölcsöző munkáról, melyet fényképekkel alátámasztva mutatott be a Kárpátaljai Református Egyházkerület Diakóniai Koordinációs Irodájának épületében. Továbbá elmondta azt is –amit megdöbbentő volt hallani–, hogy az Ukrán hatóság kikapcsolja az áramot, így 8-10 órán keresztül nincs áram az otthonokban. Ezért szükségesek a dízel olaj generátorok, amik biztosítják a zavartalan áramellátást. Azonban sokszor megtörténik, hogy nem a megadott időkeretben kapcsolják le az áramot,

Folytatás a 12. oldalon

Folytatás a 10. oldalról

hanem teljesen más időpontban és ez sok gondot okoz mindenkinek.

Nagy Béla a Kárpátaljai Református Egyházkerület főjegyzője bemutatja az idős és rászorulóknak készült fényképeket

Következő utunk egy magyar családhoz vezetett, akiknek Pál Sándor bútorokat vitt adományként. A család nemrég érkezett Kárpátaljára, a háborútól menekülve. Örömmel segítettem én is a bútorok kirakodásában.

Pál Sándor bútoradománya a rászoruló magyar családnak

Látogatásom Ft. Zán Fábán Sándor püspök úrral való találkozással folytatódott, aki a püspöki hivatalban fogadott minket. Megragadta a figyelmemet a gyönyörűen felújított bevezető út, valamint az épület. Belépve a hivatal előterébe Victor Ágostont pillantottam meg, akit még Hejcéről ismertem, együtt táboroztunk, pinpongoztunk. Igen megörültem neki, mivel legalább harminc éve nem láttam, és a gyermekből felnőtt férfi lett, aki szintén ezt a nagyszerű munkát végzi, segít a rászorulókon.

Döbbenetes volt hallani püspök úrtól, hogy milyen bizonytalanságban élnek a kárpátaljai magyar férfiak, de a lelkipásztorok is. Soha nem lehet tudni, kit fog el a katonaság, hogy azonnal a frontra húrcolja őket. Egyelőre ez a veszély nem fenyegeti a lelkészeket, püspök úr elmondása szerint, azonban ez bármikor megváltozhat. Beszámolt arról, hogy sokat kell az Ukrán hatóságok vezetőivel egyeztetnie, hogy rendben menjenek a dolgok. Minden tisztelettem a püspöktársamé, aki nemcsak a saját és családja napi létbizonytalanságával küzd, de rajta van a kárpátaljai magyar gyülekezetek terhe és azok lelkipásztorainak segítése is.

Találkozás Ft. Zán Fábán Sándor püspök úrral

Utunk utolsó állomása a Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon volt, ahol Katkó Andreával, az intézmény igazgatójával találkoztunk. Az óriási komplexumot nagy kerítés és elektromosan nyíló vaskapu védte.

Igazgató asszony és „jobb keze” Scsonka Katalin –a gyermekotthon adminisztrátora– nagy-nagy szeretettel és örömmel fogadtak minket. Később derült csak ki, hogy Katalin évekkel ezelőtt szintén a gyermekotthon egyik bentlakója volt. Ott maradt, hiszen látta az óriási szükségletet és ismerte a rendszert. Segíteni akart, áldássá lenni más lányok életében és a mai napig ezt éli meg.

Megtapasztalhattam, hogy minden segítő és munkatárs hihetetlen nagy szeretettel és figyelemmel fordult és viszonyult a bentlakó kicsik és kamaszok felé. A kisebb és nagyobb lányok tisztelettudóak voltak, minden esetben előre köszöntek nekünk, elnézést kértek, ha szükség volt rá. Lenyűgöző volt mindennek szemtanúja lenni, különösen így, hogy a szeretet és a bocsánat, a bocsánatkérés már igencsak elhalványulóban van ebben a világban.

Igazgató asszony végigvezetett minket az egész intézményen. Elsőként egy szobába mentünk, ahol hat 12 év körüli lány lakott és az egyik közülük beszélt magyarul. A neve Angéla volt és nagyon aranyos kérdéseket tett fel nekem. Főleg az érdekelte, hogy honnan jöttem és milyen az élet Amerikában. Kérdésekre, hogy vannak-e szülei elmondta, hogy vannak, és ha 18 éves lesz, elmehet majd hozzájuk. Később azonban az igazgató asszony elmondta, hogy a kislánynak nincsenek szülei, a lányok kitalálnak maguknak egy családot, hogy ezzel éljék túl a hiányukat, ezzel nyugtatják magukat lelkileg. Bevallom ezen úgy megdöbbentem, hogy egy percig nem jutottam szóhoz.

Találkozás és beszélgetés Angélával és barátnőjével

Az épületből a játszótérre sétáltunk ki, ahol négy édes kicsi lány játszott a homokozóban. Az igazgató elmondta, hogy az egyiket a gyámügy

épülete előtt hagyta az anyja, a másik kislányt egy intézmény előtt tették ki. Azt is elmondta, hogy a harmadik gyönyörű gyermeknek egy lyuk van a szívéen, csoda, hogy él. Ez volt a második alkalom, amikor nem jutottam szóhoz.

A négy gyönyörű kislány játszik a homokozóban

A játszótérről egy belső udvarba mentünk be, ahol több kislány játszott. Az első kislányról, akit rögtön odahoztak hozzám, az igazgató elmondta, hogy kidobták a szemétdombra. Járni sem tudott, a kezét sem tudta felemelni, de a foglalkozásoknak köszönhetően most már tud mozogni. Egy másik kislány furcsa járását rögtön észrevettem, akinek komoly izom és egyéb egészségügyi problémái voltak. A munkatársak elmondása szerint nem lehet tudni, hogy meddig él még, de a sajnos nem sokáig. Amikor a harmadik, kissé hiperaktív kislányról megtudtam, hogy az anyja a terhesség alatt drogot szedett, és ő már így született, akkor már a sírás kerülgetet. Ez volt a harmadik alkalom, hogy nem jutottam szóhoz egy darabig.

A gyermekotthon munkatársa karjában a korábban szemétdombon megtalált kislánnyal

Folytatás a 14. oldalon

Folytatás a 13. oldalról

*Scsonka Katalin a gyermekotthon adminisztrátora
két gondozott kislánnyal*

Időközben az emelet felé vettük az irányt, ahol a kamaszlányok laktak, akik udvariasan előre köszöntek nekünk. Az igazgató két fiatal testvérré mutatott, őket az apjuk megerősökölte, amiért most az apa börtönben ül. Egy másik csodás lányról kiderült, hogy 11 évesen prostitúcióra kényszerítették, úgy hozták be –talán menekítették ki– a gyermekotthon vezetői abból a helyzetből. Ez volt a negyedik és egyben utolsó alkalom, amikor nem jutottam szóhoz.

Knot Jurjen a gyermekotthon gazdasági menedzsere

Ahogy mentünk tovább a kamaszlányok lakórészében gyönyörű keresztyén dicsőítő ének ütötte meg a fülünket. Bementünk a nagylányhoz, aki gitárral a kezében énekelt az Úrnak. Felvettem az egészet és a végén imádkoztam érte és Isten áldását kértem az életére és bízattam, hogy folytassa ezt, mert az Úr biztosan használni fogja őt a dicsőítő szolgálatban. Az igazgató később elmondta, hogy különböző helyekre megy és rendezvényeken vesz részt, így szolgálva az Urat. Hála legyen Istennek!

A kedves, szeretetteljes, bár számomra érzelmileg nagyon megterhelt látogatás végén átadtam Kálvin Egyházkerületünk adományát, amelyet a vezetők nagy örömmel fogadtak. „Ezzel a támogatással most már lesz pénz dízelolajra a generátorokba” –mondta meglegedve és valahol megkönnyebbülve az igazgató asszony, hogy emiatt sem kell most egy darabig aggódniuk. Mindezek után elbúcsúztunk és visszaindultunk Beregsurányba telis-tele csodás élményekkel és azzal az Úr általi szorongató leterheltséggel, hogy tovább kell folytatnunk az imádkozás és az anyagi támogatás szolgálatát a kárpátaljai magyar barátaink, testvéreink, honfitársaink számára.

balról-jobbra: Pál Sándor; Scsonka Katalin adminisztrátor; dr. Krasznai Csaba, Katkó Andrea igazgató és Knot Jurjen gazdasági menedzser

Az Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon

Beszámoló az amerikai szolgálatomról

Engedjék meg, hogy beszámolómat köszönetnyilvánítással kezdjem. Szeretném megköszönni mindazoknak, akik lehetővé tették számomra, hogy áprilistól-júliusig szolgálatot teljesíthettem az Egyesült Államokban, Clevelandban, Az Első Magyar Református Gyülekezetben. Hálaival tartozom Főtiszteletű Dr. Steinbach József püspök úrnak, Főtiszteletű Dr. Krasznai Csaba püspök úrnak és kedves családjának, Dr. Németh Tamás rektor úrnak, a Pápai Református Teológia Akadémia professzorainak, Nagytiszteletű Dr. Petró Lászlónak, Az Első Magyar Református Egyház tagjainak és végül, de nem utolsó sorban köszönöm Böjtös Lászlóné Györgyi néninek és családjának, hogy otthonukba fogadtak és igaz rövid, de annál csodálatosabb időre az életük részese lehettem.

Tiszteletes Berkes Csanád, dr. Böjtös Anitával és Böjtös Lászlóné Györgyivel

Rengeteg egyeztetés, megbeszélés és imádkozás után, 2024. áprilisában lehetőségem nyílt megkezdeni exmisszusi szolgálatomat az Egyesült Államokban. Főtiszteletű Dr. Krasznai Csaba püspök úr, és én is már nagyon vártuk, hogy megkezdhezzük a közös szolgálatot, hogy együtt dolgozhassunk. Számomra hatalmas lehetőség volt, hiszen tanulmányaimhoz és későbbi szolgálataimhoz nagyban hozzájárult az eltöltött három hónap időszaka. Mint lelkiekben, mint gyakorlatban nagyon sokat tudtam fejlődni, nagyon sokat kaptam és kipróbálhattam magam új helyzetekben is. Harmad éves teológus hallgatóként, szinte teljesen egyedül egy új országban, egy ismeretlen kontinensen, egy ismeretlen gyülekezetben, azt hittem nagyon nehéz dolgom lesz. Azonban nem mehetünk el amellett, hogy ezek mind csak emberi gondolatok voltak. Isten ennél sokkal többet, nagyobb ajándékokat tartogatott számomra. Minden "félelmem" szertefoszlott miután megérkeztem Cleveland-be. Már az első telefonbeszélgetés során nagyon kedves és segítőkész

volt velem püspök úr és kedves felesége, Beáta is. Mindez beigazolódott amikor találkozhattunk. Az új város, a világ addig számomra teljesen ismeretlen része olyanná vált mintha csak otthon lennék, vagy a szomszéd faluba mentem volna (természetesen a hosszú repülőutat leszámítva és azt, hogy senkit se ismertem). Böjtös Lászlóné Györgyi néni fogadott be otthonába és biztosított számomra szállást ott tartózkodásom idejére. Fontos megemlítenem, hogy Györgyi néni otthona, az ő történeteik egészen elképesztőek és szívmelengetők voltak.

Tiszteletes Berkes Csanád igehirdetési szolgálata a Clevelandi Első Magyar Református Egyháznál

Úgy érzem, hogy a gyülekezet és köztem sikerült kialakulni egy nagyon jó kapcsolatnak. Már az első szolgálatom, bemutatkozásom után úgy érezhettem magam, mintha csak az otthoni gyülekezetemben lennék. Nagyon segítőkészek, barátságosak és kedvesek voltak velem a gyülekezeti tagok, mintha egy nagycsalád lennénk. Hálas vagyok, hogy ezt is megtapasztalhattam, hogy láthattam azt, hogy valóban fontos a gyülekezetnek, hogy megmaradjanak Magyar (illetve amerikai) Református közösségnek. Fontos számukra, hogy őrizzék hagyományaikat, megmaradhassanak minden nehézség vagy esetleges külső fenyegető tényező ellenére is annak, akik. Szolgálatom során bepillantást nyerhettem az ott élő gyülekezet életébe, szokásaiba, alkalmakba, mindennapjaiba. Részt vehettem Bibliaórákon, Konfirmációi felkészítésen és vizsgán, más gyülekezetekkel közösen tarthattuk meg a Nemzeti Imádság-napot, Hősök-napi megemlékezésen is részt

Folytatás a 16. oldalon

Folytatás a 15. oldalról

vehettem és szolgálhattam a gyülekezet alkalmán és az Egyesült Magyar Egyletek által szervezett megemlékezésen is. A vasárnapi igehirdetési szolgálatokat egy ideig püspök úrral felváltva osztottuk meg, majd később a magyar és angol nyelvű Istentiszteleteken is én szolgálhattam. A gyülekezet életét segítve, foglalkoztam a halotti anyakönyvek digitalizálásával, mely a későbbiekben elősegítheti a családfa kutatását azoknak, akik ezzel szeretnének foglalkozni. Elindítottunk egy felmérést, rövid kérdőívvel, amely gyülekezet szokásait térképezi fel, és ezáltal megtudhatjuk mi az, amit még gyülekezet központivá lenne érdemes tenni. A Nyugat-oldali Református gyülekezet mozi-est alkalmán, illetve az Ararát együttes dicsőítő estjén is volt lehetőségem részt venni.

*Koszorúzás a clevelandi Kossuth szobornál.
Balról-jobbra: Aradvári László közösségi diplomata,
dr. Mészáros Andrea az Egyesült Magyar Egyletek
elnöke, dr. Krasznai Csaba, Perlaki Edina a Chicagói
Főkonzulátus munkatársa és
tiszteletes Berkes Csanád.*

Püspök úr által betekintést nyerhettem, hogy milyen is egy Amerikában élő lelkipásztor élete, szolgálati területei, mivel telnek a mindennapjai. Együtt látogatást tettünk Ligonier-be, az ottani idősek otthonába, ahol egy archívum jöhet létre a közeljövőben. Utazásaink, együtt töltött napjaink vagy éppen egy szekrény összeszerelése során is nagyon sokat és jókat tudtunk beszélgetni, és jobban meg tudtuk ismerni egymást.

Az elmúlt három hónapra, amit most sajnós le kell zárni, mindig hálával és boldogan fogok visszaemlékezni. Számomra hatalmas lehetőség volt és bízom abban, hogy legalább ugyanannyit adhattam a gyülekezetnek a szolgálataim során, mint amennyi szeretetet, gondoskodást, kedvességet én kaptam tőlük. Úgy gondolom, hogy a több ezer kilométer távolság ellenére is, otthon lehettem, és egyszer még újra otthon lehetek Cleveland-ben, Az Első Magyar Református Gyülekezetben.

*Berkes Csanád
teológiai hallgató
Pápai Református Teológiai Akadémia*

*Látogatás a Ligonieri Bethlen Otthonnál.
Balról-jobbra: tiszteletes Berkes Csanád,
dr. Tóth Gergely és dr. Krasznai Csaba*

*Dr. Krasznai Csaba, dr. Ladányi Albert a gyülekezet
főgondnoka és tiszteletes Berkes Csanád*

Calvin Synod Homeland and Overseas Mission

Mission Coordinator:

Rt. Rev. Peter Pal Bodor, Auxiliary Bishop
19157 NW 23rd Place Pembroke Pines, FL 33029
Tel: (954) 614-4524

TRANSYLVANIA

Please support the schools and mission projects listed below:

- The School Fund is coordinated by Ms. Gabriella Nadas.
- Sepsiszentgyorgy: Szekely Miko Reformed High School.
- Szekelyudvarhely: Backarmadasi Kis Gergely Reformed High School and Roof Fund.
- Nagyvarad: Charitable and Mission Fund.
- Kolozsvar Reformed Kollegium.
- Nagyenyed: Bethlen Gabor Kollegium.
- Marosvasarhely: Reformed Kollegium.
- Support Hungarian students in the Reformed House of Hope Church of Brasso.
- Support of the spiritual well-being of Reformed pastors in the Kiralyhagomelleki Church District.
- Support of the building and remodeling of parsonages of the schools in the Kiralyhagomelleki Church District.
- Fületelke: Financial assistance for Enikő Rózsa who provides meals for 24 small children. Please write on the check, in the memo section: Rózsa Enikő.

UKRAINE

- Support the Good Samaritan Children's Home and School in Nagydobrony in their mission work.
- Support the food pantry named "Crums for Lazarus" to feed the hungry in Csap.

Please send your donations to the Calvin Synod Treasurer:

Mr. James D. Ballas, Synod Treasurer
2 Spruce Hill Road, Shelton, CT 06484-4485
Tel: (203) 929-9425

LELKIPÁSZTOROK JELENTKEZÉSE:

Érdeklődő lelkipásztorok vegyék fel a kapcsolatot a püspöki irodával:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH
calvinsynod1939@gmail.com
440-786-7272 ext. 13

Kálvin Egyházkerület bel- és külmisszió

MISSZIÓI KOORDINÁTOR:

Ft. Bodor Péter Pál
19157 NW 23rd Place Pembroke Pines, FL 33029
Tel: (954) 614-4524

ERDÉLY

Kérjük támogatassák az alábbi iskolákat és missziói munkát:

- Az Erdélyi Iskola Alap koordinátora Nadas Gabriella.
- Sepsiszentgyörgy: Székely Mikó Református Kollégium
- Székelyudvarhely: Backamadarasi Kis Gergely Református Kollégium.
- Nagyvárad: Szeretetszolgálat és Missziói Alap.
- Kolozsvár: Református Iskola.
- Nagyenyed: Bethlen Gábor Kollégium.
- Marosvásárhely: Református Kollégium.
- A Brassói Református Reménység Háza Egyházközség magyar diákjainak támogatása.
- A Királyhagómelléki Református Egyházkerület lelkészei lelkigondozásának támogatása.
- A Királyhagómelléki Református Egyházkerület épületei és parókiái felújításának támogatása.
- Fületelke: Rózsa Enikő megsegítésére, aki 24 fiatal gyermekről gondoskodik minden segítség nélkül. A csekk memo részébe kérjük írják rá Rózsa Enikő nevét.

KÁRPÁTALJA:

- Nagydobrony: Az Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthon és iskola támogatást kér.
- Csap: "Morzsákat Lázárnak" ingyenkonyha támogatása.

Kérjük, hogy adományaikat az Egyházkerületi pénztárhoz küldjék:

Mr. James D. Ballas, Synod Treasurer
2 Spruce Hill Road, Shelton, CT 06484-4485
Tel: (203) 929-9425

GBU Life has been member-owned and member-driven since 1892. As a not-for-profit life insurance and annuity company, we emphasize value and values. Our members can realize their financial protection goals and give back to people and causes that matter most to them.

READY TO FIND OUT MORE? CONTACT ONE OF YOUR LOCAL GBU DISTRICT 3000 REPRESENTATIVES:

Pennsylvania

Leah Grabiak Teahl 412-884-9824

Ohio

Mark Sowick 330-323-5386

GBU Life is the marketing name for GBU Financial Life (GBU), Pittsburgh, PA. Life insurance underwritten and annuities offered by GBU. GBU is not affiliated with this organization.

GBU-CSH-AD-0124

4254 Saw Mill Run Blvd., Pittsburgh, PA 15227
412-884-5100 800-765-4428 sales@gbu.org

Concordia at Bethlen Has You Covered

Outstanding senior living and in-home care in Ligonier, Pennsylvania

Whether you're looking for a senior living community, rehabilitation, home health or hospice services in your own home, Concordia at Bethlen and Concordia Home Health and Hospice of Bethlen can help. As a part of Concordia Lutheran Ministries, one of the largest nonprofit senior providers in the country, we are proud of our dedication to our faith-based mission, great staff and wide variety of caregiving options – call us today to explore the possibilities.

At Concordia at Bethlen:

- Retirement living cottages
- Personal care
- Short-term rehabilitation
- Long-term nursing care

Set up a personal tour or learn more at 724-238-6711.

Concordia Home Health and Hospice of Bethlen:

- Skilled nursing care
- Physical, occupational and speech therapy
- Palliative care
- RN and LPN hospice nursing care
- Spiritual care
- And more

Learn more at 724-238-2613.

**Concordia
at Bethlen**

We put our Faith in Caring

www.ConcordiaBethlen.org

CALVIN SYNOD HERALD
14530 Alexander Road •
Walton Hills, OH 44146

Sharing our Fraternal Spirit throughout the year

Join Hands Day
Feed Your Community
Holiday Baskets Program

Frontline Workers Outreach

Easter Baskets Program
Join Hands Against Hunger

WILLIAM PENN ASSOCIATION

Fraternal Life Insurance and Annuities
(412) 231-2979 • www.wpalife.org

Follow us on   @WPALife